

רע"פ 861/22 - אלכסנדר בניאמינסון נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 861/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: אלכסנדר בניאמינסון

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה ב-עפ"ת 676501-22 מיום 31.12.2022 שניתן על ידי השופט א' בולוס

בשם המבקש: עו"ד נחמי פיינבלט

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט א' בולוס) ב-עפ"ת 676501-22 מיום 31.1.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (השופטת ע' פלד) ב-פל"א 10590-04-21 מיום 7.12.2021.

2. כמתואר בכתב האישום, ביום 27.4.2021 המבקש נהג ברכב פרטי על אף שרישיון הנהיגה שלו נפסל

במסגרת גזר דינו של בית המשפט לתעבורה בחדרה ב-פ"ל 5514-06-19 שניתן בנוכחותו ביום 10.3.2021. עוד נטען בכתב האישום, כי בתאריך האמור המבקש נהג ללא תעודת ביטוח בת תוקף, וכאשר תוקף רישיון הנהיגה שלו פקע כבר בשנת 2011.

בהתאם לכך, יוחסו למבקש עבירת נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה); עבירת נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970; ועבירת נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, לפי סעיף 10א לפקודה.

3. בית המשפט לתעבורה הרשיע את המבקש בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום על פי הודאתו. בגזר דינו בית המשפט עמד על כך שרישיון הנהיגה של המבקש אינו בתוקף מזה כ-10 שנים; וכן על עברו התעבורתי הכולל 8 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ונהיגה בזמן פסילה.

בית המשפט הדגיש כי המבקש נהג ברכב בחלוף מספר שבועות בלבד לאחר שהורשע בגין אותה העבירה - נהיגה בזמן פסילה, וכאשר לחובתו עונש מאסר מותנה בר הפעלה לתקופה של 4 חודשים. הוער, כי המבקש הוכיח במעשיו שאינו נרתע מאימת הדין.

על כן, נקבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של המבקש נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, לבין 20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

4. בקביעת עונשו של המבקש בתוך המתחם, בית המשפט שקל את העובדה שהמבקש הודה בהזדמנות הראשונה; הביע חרטה ולקח אחריות; עיסוקו כרופא שיניים ומומחה אשר בבעלותו מרפאת שיניים; העדר עבר פלילי; ההשפעה שתהא לעונש המאסר על המבקש ומשפחתו; וכן המלצת שירות המבחן להארכת עונש המאסר המותנה לצד הטלת צו שעות לתועלת הציבור.

אשר על כן, נגזרו על המבקש העונשים הבאים: מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות למשך 5 חודשים; הפעלת ארבעת חודשי עונש המאסר המותנה, וזאת בחופף לעונש המאסר שהוטל עליו; 6 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירה של נהיגה בפסילה לפי סעיף 67 לפקודה, או עבירה של נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10א לפקודה, למשך 3 שנים; 20 חודשי פסילת רישיון נהיגה; הפעלה בחופף של עונש פסילה על תנאי בן 3 חודשים שניתן ב-פ"ל 5514-06-19, אשר היה תלוי ועומד נגדו; 8 שנות פסילת רישיון נהיגה על תנאי לבל יעבור אחת או יותר מהעבירות שבהן הורשע, או על אחת מהעבירות הפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודה למשך 3 שנים; וכן קנס בסך 2,000 ש"ח.

5. ערעור המבקש על רכיב עונש המאסר בפועל שהוטל עליו בגזר הדין נדחה על ידי בית המשפט המחוזי.

בית המשפט המחוזי דחה את טענת המבקש כי יש להאריך את תקופת המאסר המותנה חלף עונש המאסר

בפועל שנגזר עליו. נקבע כי כלל השיקולים הרלוונטיים לעניינו של המבקש וטענותיו לנזקים שייגרמו לו מריצוי המאסר אף אם בדרך של עבודות שירות, קיבלו ביטוי באיזון שערך בית המשפט לתעבורה. צוין כי אין בנמצא נסיבות חריגות שיצדיקו את הארכת עונש המאסר המותנה, וכי היעדרות לבקשה זו תחתור תחת הרתעת המבקש והרבים. כן הודגש כי הימנעות מהטלת עונש מאסר בנסיבות המקרה דנן - היא הנראית כבלתי סבירה.

עוד צוין כי מסקנות שירות המבחן במקרה זה אינן חד משמעיות, שכן בתסקיר צוין במפורש שהסיכון להישנות עבירות דומות עדיין קיים, ולא ניתן להסיק שהמבקש עבר שינוי מהותי בחשיבתו ובדפוסי התנהלותו.

6. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה חוזר המבקש על הטענות שנטענו בפני בית המשפט המחוזי.

לשיטתו, בהינתן שעונש המאסר שנגזר עליו עלול לגרום לו לאבד את רישיונו כרופא, יש לאמץ את המלצת שירות המבחן - לבטל את עונש המאסר בפועל שהושת עליו ולהאריך את המאסר המותנה שהוטל עליו לצד צו שעות לתועלת הציבור בן 250 שעות. עוד טען, כי בית המשפט המחוזי שגה עת שלא ציין את עיסוקו של המבקש בפסק דינו ולא נתן לכך כל משקל.

7. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, המעוררים סוגיה משפטית עקרונית, החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר מתעורר חשש כי נגרם לו עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני (רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (1.3.2020); רע"פ 5052/21 בן שלמה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (11.8.2021)).

זאת ועוד, רשות ערעור על חומרת העונש תינתן אך ורק במקרים נדירים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות (רע"פ 8388/19 שלאעטה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (18.12.2019)).

המקרה שלפניי אינו נמנה על מקרים חריגים אלו, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה.

8. אף לגופו של עניין, לא מצאתי טעם של ממש בטענות המבקש. כידוע, בית המשפט היה רשאי שלא לאמץ את עמדת שירות המבחן, שכן על אף חשיבותה, היא מהווה המלצה בלבד (רע"פ 8286/21 אבו לבדה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (14.12.2021)).

9. כמו כן, בית המשפט לתעבורה פירט בהרחבה בגזר דינו את מכלול השיקולים בהם התחשב בעת קביעת מתחם העונש ההולם, ובפרט את העובדה כי המבקש הוכיח במעשיו שאינו נרתע מאימת הדין, שכן הוא ביצע את העבירה מספר שבועות לאחר שהורשע בעבירה זוהי. לבסוף ולאחר שנשקלו לזכות המבקש, בין היתר, הודאתו בעבירות המיוחסות לו וכן עיסוקו כרופא שיניים אשר בבעלותו מרפאת שיניים, החליט בית המשפט למקם את עונשו בתחתית המתחם, ולהשית עליו עונש מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות למשך 5 חודשים. משכך, אין ספק כי עונשו של המבקש אינו

מחמיר עמו ואינו מצדיק התערבות ערכאת ערעור, קל וחומר ב"גלגול שלישי".

10. אין להמעיט בחומרת מעשי המבקש, אשר נהג ברכבו חרף פסילת רישיונו ובעוד עונש מאסר מותנה תלוי ועומד נגדו. בכך, פעל תוך התרסה נגד רשויות החוק והתעלמות מהחלטות שיפוטיות. לא אחת ציינתי כי נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סכנה לשלום הציבור, והיא אף משקפת יחס מזלזל בחיי אדם, בצווי בית המשפט ובחוק (רע"פ 5300/18 סלאמה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (12.8.2018); רע"פ 7072/21 פלאח נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (27.10.2021)).

חומרה זו מקבלת משנה תוקף בשים לב לכך שהמבקש נהג ברכב בחלוף מספר שבועות בלבד לאחר שנשפט בגין נהיגה בזמן פסילה, והוטל עליו עונש מאסר על תנאי אם ישוב ויעבור על עבירה זו. בכך הפגין המבקש זלזול מוחלט בשלטון החוק והראה כי הוא אינו נרתע כלל ממורא הדין.

עוד אציין כי אף בנהיגת המבקש ללא תעודת ביטוח בת-תוקף, העלולה להקשות על נפגעי תאונות דרכים במימוש הפיצויים המגיעים להם, יש כדי להוסיף לחומרת מעשיו (ראו: רע"פ 5635/19 יעקובוב נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (04.9.2019)).

11. בהתחשב בכל אלה, אני סבור אפוא כי העונש שהוטל על המבקש לא רק שאינו חמור כלל ועיקר, אלא אף מקל עמו באופן ניכר. על כן, הבקשה נדחית, וממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה עמה.

המבקש יתייצב לריצוי עונשו במועד שנקבע בפסק דינו של בית המשפט לתעבורה.

ניתנה היום, ה' באדר א' התשפ"ב (6.2.2022).

ש ו פ ט